

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. februar 2016
Kontor: Insolvensretskontoret
Sagsbeh: Anne Ruberg-Wurms
Sagsnr.: 2016-0030-4118
Dok.: 1857975

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 220 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. januar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL).

Søren Pind

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 220 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvad er ministerens holdning til at ændre lovgivningen, så registeret over konkurskarantæneidømte bliver offentligt tilgængeligt, sådan som det også er tilfældet i vores nabolande?”

Svar:

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at reglerne om konkurskarantæne, der trådte i kraft den 1. januar 2014, fremgår af konkurslovens kapitel 19. Det følger heraf, at en person, der er gået konkurs med en virksomhed og som på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, kan få forbud mod i en periode at drive visse former for erhvervsvirksomhed.

Spørgsmålet om, hvorvidt offentligheden bør have adgang til oplysninger om sådanne pålagte konkurskarantæner, blev forud for lovforslagets fremsættelse overvejet af Konkursrådet og Justitsministeriet.

Samlet set var det Konkursrådets opfattelse, at der ikke var noget stort behov for at give private adgang til konkurskarantæneregistret. Konkursrådet bemærkede i den forbindelse bl.a., at formålet med privates adgang til registret må være at advare mod som kunde, financier eller leverandør at indgå aftale med den pågældende registrerede. Konkursrådet fandt imidlertid, at den primære beskyttelse mod, at en person, der er pålagt konkurskarantæne, i strid med karantænen driver erhvervmæssig virksomhed, må være, at den pågældende ikke kan være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system som ledelsesmedlem og ikke i strid med karantænen kan være momsregistreret eller registreret hos SKAT som arbejdsgiver.

Det var endvidere vurderingen, at det må anses for mindre sandsynligt, at almindelige forbrugere, før de indgår en aftale med en erhvervsdrivende, i givet fald vil undersøge, om den pågældende er pålagt konkurskarantæne. Justitsministeriet delte denne opfattelse.

Konkursrådet og Justitsministeriet lagde desuden vægt på de mulige utilsigtede skadevirkninger, der kan være for den registrerede, ved at give private adgang til konkurskarantæneregistret. Justitsministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at oplysninger om pålagte konkurskarantæner vil være tilgængelige på internettet på ubestemt tid, hvis de gøres offentligt til-

gængelige, ligesom en offentliggørelse af oplysningerne efter ministeriets opfattelse endvidere ville kunne give anledning til identifikationsproblemer, f.eks. ved ofte forekommende navne.

Det var bl.a. på denne baggrund Justitsministeriets samlede vurdering, at oplysningerne om pålagte karantæner ikke skulle gøres tilgængelige for offentligheden.

Reglerne om konkurskarantæneregistret og offentlighedens adgang hertil blev således grundigt overvejet af både Konkursrådet og Justitsministeriet. I den forbindelse blev argumenter for og imod offentlighedens adgang til registret nøje afvejet over for hinanden.

Det blev i forbindelse med vedtagelsen af lovforslaget om konkurskarantæne desuden besluttet at undergive reglerne lovovervågning, således at der fem år efter lovens ikrafttræden skal foretages en evaluering af reglerne, herunder af spørgsmålet om offentlighedens adgang til oplysninger om, hvem der er pålagt konkurskarantæne.

Jeg finder det derfor rigtigst at afvente evalueringen af reglerne og vil i den forbindelse på ny overveje, om offentligheden bør have adgang til oplysninger om, hvem der er pålagt konkurskarantæne.